

trykte sig, thi det blev sagt spottende, og der blev ogsaa let af hans Partifæller som Svar derpaa. Jeg har sagt i Odense, at vi var villige til at gøre store Indrømmelser, men det ærede Medlem skal citere det hele, hvis han vil citere, hvad jeg har sagt. Jeg har ogsaa sagt, hvilke store Indrømmelser vi fra vor Side var villige til at gøre. Vi var villige til at gøre Højre den store Indrømmelse, de saa kraftigt kræver, nemlig Forholdstalsvalgmaadens Anvendelse ved Valg til Folketinget. Det er der ikke noget mærkeligt i, og der var intet besynderligt i, at jeg sagde det ovre i Odense. Det havde jeg sagt mange Gange før, ogsaa forud for Valget, saa det var aldeles ikke noget at fremhæve. Men jeg tror ogsaa, at Højre, naar man gør det den Indrømmelse, kommer til at give efter paa det andet Spørgsmaal: Indførelse af lige og almindelig Valgret til begge Rigsdagens Ting. Højre mønstrede ved sidste Valg ved store Anstrengelser ikke mere end godt 80,000 Vælgere mod Kravet om den lige og almindelige Valgret, og selv om Højre vil paaberaabe sig, at det har en Magt til i Baghaanden, nemlig den privilegerede Valgret til Landstinget, maa det dog være indlysende, ogsaa for Højre selv, at man ikke i Længden kan væрге Kravet om Privilegierne alene paa Grundlag af den privilegerede Valgret, vi nu har, og det saa meget mindre, som Højre selv erkender, at de Landstingsprivilegier, vi nu har, nemlig Hartkorns- og Pengeprivilegierne, er uretfærdige og ikke kan opretholdes. Hvis Højre paa Grundlag af disse Privilegier endnu vil gøre en kortvarig Modstand mod Gennemførelsen af den lige og almindelige Valgret som Grundlov i Danmark, vil Højre ikke naa noget som helst andet end bestandig, saa længe Modstanden varer, at radikaliserer Befolkningen yderligere og forringe de Indrømmelser, Højre kunde opnaa nu til Gengæld for at gaa ind paa den lige og almindelige Valgret til begge Ting. Det sidste Maal skal nok blive naaet, og det bliver Højres egen Uforstand, om de ved urimelig Halsstarrighed forspilder enhver Udsigt til at faa noget som helst til Gengæld derfor.

Men naar Sagen staar saaledes, at vi fra vor Side mener, vi skylder den nuværende Konseilspræsident Tak, fordi han den 23. Oktober i Fjor fremsatte det gode og frisindede Grundlovsforslag her i Tinget, forekommer det os ogsaa naturligt, at han faar Lov til at gennemføre Grundlovsændringen, og vi er villige til at gøre Ind-

rømmelser, for at dette kan naas. Jeg har haft den Ære at have haft Lejlighed til at sige til Hans Majestæt Kongen, at vi i det radikale Venstre fandt det naturligt, at det nuværende Ministerium fortsatte, og det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, har senere skriftlig underrettet Konseilspræsidenten derom. Vi ser i det Forslag til Beslutning, som er fremsat af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) til Overvejelse og eventuel Vedtagelse, i Virkeligheden en Gentagelse og en noget udfligere Fastslaaen af det, som to Gange paa anden Maade er blevet tilkendegivet fra det radikale Venstres Side. Om der kunde gøres en eller anden Indvending mod Formen med Henvendelsen til Kongen, skal jeg slet ikke opholde mig ved, thi hvad betyder formelle Betænkeligheder, naar man er enig om Realiteten? Og det radikale Venstre er enigt med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og hans Medforslagsstillere i det Forslag til Beslutning, som her er stillet. Thi vi opfatter de Indrømmelser, som tilbydes i andet Stykke af dette Forslag til Beslutning om „Støtte til Ledelsen af Lovgivningsarbejdet og Administrationen paa den bestaaende Lovgivnings Grund under den fortsatte Forhandling om Forfatningsforslaget“, saaledes, at det er et Tilsagn fra Socialdemokratiet om, at de overfor et Ministerium, som førte Forfatningsforslaget frem, saalænge Forfatningssituationen varede, vilde være villige til — det Tilsagn gav man Konseilspræsidenten — at stemme for en Finanslov med de militære Bevillinger, som flyder af de bestaaende Love. Saaledes mener jeg, man nødvendigvis maa opfatte Forslagets andet Stykke. Og det er meget betydelige Indrømmelser. Men det radikale Venstre vilde ikke være veget tilbage for at slutte sig til Forslaget til Beslutning ogsaa paa dette Punkt og gøre samme Indrømmelser for Forfatningssagens Skyld. Selve det Forslag til Beslutning, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har stillet, har to Formaal: at støtte det nuværende Ministerium i Arbejdet for Grundlovsagens Fremme og at fremkalde en Diskussion her til Klaring af den politiske Situation. Det andet Formaal er ved de meget uforbeholdne Udtalelser, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte, efter min Mening fuldt ud lykkedes. Men efter den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem har fremsat, og efter at vi har faaet at vide, at Ministeriets Medlemmer